

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa J. K.
przeciwko Skarbowi Państwa - Dyrektorowi Zakładu Karnego w S., Prezesowi Sądu Rejonowego w K. i Prezesowi Sądu Okręgowego w C.
o ochronę dóbr osobistych i zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 16 lutego 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 3 lipca 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza na rzecz Skarbu Państwa Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa od powoda kwotę 1380,- (jeden tysiąc trzysta osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ § 1 i 2 k.p.c. wskazując na jej cechy konstrukcyjne i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia.

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy

kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. W wypadku powołania we wniosku przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. należy sformułować zagadnienie prawne oraz przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01 OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 23 listopada 2010 r., II CSK 344/10 - nie publ.).

Zarówno treść przedstawionych zagadnień prawnych, jak i argumentacja powoda powołana w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi nie prowadzi do stwierdzenia, że wystąpiła omawiana przesłanka. Sformułowane zagadnienie prawne powinno odwoływać się w sposób generalny i abstrakcyjny do treści przepisu, który nie podlega jednoznacznej wykładni, natomiast nie może mieć charakteru kazuistycznego i służyć uzyskaniu przez skarżącego odpowiedzi odnośnie do kwalifikacji prawnej pewnych szczegółowych elementów podstawy faktycznej zaskarżonego rozstrzygnięcia, a do takiego rezultatu zmierza wniosek w tym zakresie. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi nie poczynił nadto żadnych wywodów prawnych uzasadniających istnienie, w aspekcie konkretnych przepisów prawa materialnego lub procesowego, istotnego zagadnienia prawnego, a więc zagadnienia prawnego cechującego się nowością i dotychczas niewyjaśnionego. Nie mają bowiem takiego charakteru stwierdzenia stanowiące powtórzenie okoliczności faktycznych ustalonych przez Sąd drugiej instancji w zakresie wydanych orzeczeń w sprawach karnych powoda oraz orzeczonych kar i okresów jego pobytu w zakładzie penitencjarnym, zakończone w obu przypadkach wnioskiem, że przewlekłość postępowania wywołana, zdaniem skarżącego, opóźnionym wydaniem nowego wyroku łącznego, wyniosła mniej niż miesiąc. Przedstawione zagadnienia nie są zagadnieniami prawnymi w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., skoro skarżący nie wykazał, że mają one poważny, uniwersalny i istotny charakter, wywołują zasadnicze kontrowersje lub rozbieżne oceny prawne i nie zostały dotychczas rozstrzygnięte przez Sąd Najwyższy, a ich rozstrzygnięcie

jest konieczne zarówno dla prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy, jak i przyczyni się do rozwoju judykatury.

Zważywszy na motywy Sądu Apelacyjnego i treść uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej, brak podstaw do przyjęcia, że skarżący skutecznie wykazał wskazaną przesłankę.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), o kosztach rozstrzygając zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c., 99 i 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i 398²¹ k.p.c. oraz § 6 pkt 5, § 11 ust. 1 pkt 2 i § 13 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r, poz. 461 ze zm.).

[l.n]